

EU:s framtid. Rena myter och osanningar om EU har under lång tid tillåtits ta fäste och spridas runt om i Europa. Politiker har själva en stor skuld i detta.

Stå upp för unionen och avliva gamla myter

Visst finns det skäl att rikta kritik mot EU, men politiker har själva spätt på den negativa bilden av unionen genom att skylla egna misslyckanden på EU. Alla som vill värna samarbetet mot populisterna och nationalister har nu ett ansvar att stå upp för unionen, skriver Cecilia Wikström (L).

I dag samlas EU:s stats- och regeringschefer i Bryssel för toppmöte. Dagen kommer naturligtvis att präglas av den enskilt mest betydelsefulla händelsen i Europa sedan Berlinmurens fall – Brexit.

Jag beklagar att Storbritannien lämnar EU. Europa kommer att bli betydligt fattigare, svagare och mindre konkurrenskraftigt utan dem och Sverige har förlorat en nära samarbetspartner i unionen. Utträdet kommer att slå hårt mot framför allt Storbritanniens ekonomi och de kommande månaderna kommer att präglas av instabilitet och oroligheter, men vi får inte tillåta att resultatet av folkomröstningen sätter käppar i hjulen för Europas framtida utveckling.

En betydande förklaring till att EU är så impopulärt är att politiker runt om i Europa under årtionden tagit för vana att skylla egna misslyckanden på EU och att våra medier inte märkat med att syna dessa bluffar. På detta vis har rena myter och osanningar tillåtits ta fäste och spridas. Det innebär så klart inte att det saknas punkter där man kan rikta saklig kritik mot EU, men nu har alla politiker i Europa som vill värna samarbetet mot populisterna och nationalister ett ansvar att faktiskt stå upp för

unionen och motarbeta snarare än att bidra till att sprida myter.

Välgrundad kritik

Många européer har också en välgrundad kritik mot det EU som varit oförmöget att hantera de kriser vi står inför i dag, såsom flyktingsituationen, den ekonomiska krisen och säkerhetsläget. Även om problemen oftare berott på nationalistiska låsningar i medlemsländerna har det inneburit att

samarbetet inte har klarat av att leverera de resultat som medborgarna förväntat sig.

Men allt är inte mörker. Europaparlamentet antar varje månad många viktiga lagar som förbättrar verkligheten för EU:s medborgare och företag. Det är inte sällan mindre och lite tekniska framsteg men sammantaget väver de samman vår kontinent och bidrar till välstånd. Men positiva nyheter där alla är eniga passar sällan in i medielogiken och faller därmed nästan alltid i skymundan.

Inför de kommande förhandlingarna med Storbritannien är det viktigt att vi fortsätter att upprätthålla vänliga relationer. Samtidigt måste vi påminnas om att grunden för detta fredsprojekt

Arkivbild: ODD ANDERSEN

TRAGISKT UTTAG. Tillsammans kan EU åstadkomma mängder, ensamma kommer de enskilda europeiska ländernas röster att drunkna. Inte ens Storbritannien har kvar tillräckligt av sin forna stormaktsglans för att kunna hävda sig i globaliseringens tid, skriver Cecilia Wikström.

Debattören:

Cecilia Wikström (L)
Europa-
parlamentariker

viljar på samförstånd mellan ett stort antal länder med olika intressen, som ser olika fördelar med att vara med i unionen. Sverige tycker till exempel att jordbruksstöd och regionalfonder är ineffektiv subventionspolitik medan Frankrike och Tyskland ser dem som goda anledningar att tolerera det vi gillar – marknadsliberalism och frihandel.

Tillåts Storbritanniens plocka russin ur kakan och få tillgång till allt det de gillar utan att behöva kompromissa med någon om sådant som är mindre populärt riskerar vi att snart riva upp den väv av kompromisser som EU-samarbetet bygger på. Varför skulle då exempelvis fransmännen finna sig i att de inte får ha skyddstullar för sin industri? EU fungerar bara om alla accepterar att unionen är ett givande och tagande där ingen kan få det exakt som de vill.

Överraskande

Inför omröstningen som nu har lett till Brexit genomförde den Brittiska regeringen en mycket omfattande utredning av vilka befogenheter som borde flyttas tillbaka från EU till medlemsländerna. Aningen överraskande konstaterade utredningen att det från brittisk utgångspunkt bara var i ett antal mindre detaljer som det vore lämpligt att ta tillbaka befogenheter till medlemsländerna. Föreställningen att EU lägger sig i allt för mycket är med andra ord också något av en myt.

Det innebär dock verkligen inte att unionen bör sträva efter att bredda sig till fler områden. Jag tror personligen att nyckeln till ett framgångsrikt EU ligger i ett effektivare och djupare samarbete på de områden där det verkligen finns ett mervärde av

europeisk samverkan.

Tillsammans kan EU:s medlemsländer ge skydd och nya livschanser till de hundratusentals människor som flyr de krig och oroshärdar som pågår i vår omedelbara närhet. Tillsammans kan EU:s medlemsländer ställa krav på Kina, USA och andra stora ekonomier att nå världsomspännande klimatöverenskommelser som kan sakta ner den globala uppvärmningen. Tillsammans kan EU bekämpa det växande terrorhotet och utgöra en stark och kraftfull motpol till Ryssland alltmer auktoritära och aggressiva stormaktsambitioner.

Långsiktig vision

Ensamma kommer de enskilda europeiska ländernas röster att drunkna. Inte ens Storbritannien har kvar tillräckligt av sin forna stormaktsglans för att kunna hävda sig i globaliseringens tid. Det kommer Storbritannien strax att bli varse, och det har de unga britterna och befolkningen i Skottland och Nordirland, som röstade för att förbli medlemmar i EU, redan insett.

Sverige måste nu, som ett av få länder som står utanför eurosamarbetet, bli ännu bättre på att försvara våra intressen rörande den fria rörligheten och den inre marknaden, efter att ha förlorat en av våra främsta allierade.

När EU:s ledare nu samlas för toppmöte måste de, tillsammans med Europaparlamentet och EU-kommissionen, arbeta fram en långsiktig politisk vision för Europasamarbetet. För trots Storbritanniens val är jag övertygad om att EU behöver utvecklas, inte avvecklas.